

Deniz Arcak

Onaylayan Administrator
Cumartesi, 26 Mayıs 2007

Â Â Â Â 5 temmuz 1968 tarihinde, hayatın ilk 18 yılını yabayacağ ankaraâ€™nın bahâ€™selievler semtinde doğar. bâ€™yâ€™doğumundan 8.5 yıl sonra, aslında bir erkek evlat bekleyen tâ€™rkan ve tuncay arcak, ikinci â€™ocukların kızı olmasına ilk anı â€™zâ€™lmenin cezasını fena halde â€™sekeceklerinden habersizdir o gâ€™n. â€™nkâ€™ kâ€™â€™k deniz, hiâ€™ de annesinin dizi dibinde oyuncak tencere ve bebekleriyle oynayan hanım hanımcık bir kız olmayacak, yaramazlığın daha â€™ok yakıptır. erkek â€™ocukların asla aratmayacaktır. zavallı tâ€™rkan hanım, bu â€™overdose merakâ€™a sahip kızının hiâ€™bir zaman â€™bulamaz. daha poposunda bez olduğu gâ€™nlerden itibaren pencereden kaâ€™ıp kilometrelerce â€™tede bulunan denizâ€™in peşinden koşturduğu gâ€™nleri, ağlamakla gâ€™lmek arasý bir sesle anar şimdi... halbuki nereden bilsin, sonradan â€™hiperaktivite bađlý konsantrasyon bozukluğuâ€™ diye bir rahatsızlık icat olacak, bu tâ€™r â€™ocukların da tedavi yâ€™ntemlerinin de sayısý gı artacaktır. ancak o yıllarda o, â€™â€™ocuk nasýl yetiştirilirâ€™ seminerlerine katılmakta bulmuştur â€™sareyi, ama â€™sare bulmuş hayır. deniz 30 yaşını geâ€™tiğinde bile telefonda konupurken koltukların â€™zerinde gezinmekte, bunu yapamadığında, arkadaşlarından sık sık â€™ay gına geldi, sallama şu bacağınâ€™ azarý ıptmektedir. â€™stelik bâ€™yâ€™k kızları canan sâ€™anne-babasının sâ€™zâ€™nâ€™ dinlerken, deniz okuma yazmayı ilkokul â€™ste sâ€™kerek, her yıl karnesini bilimum kıyılarla doldurarak ve ilkokulda bile hemen her gâ€™n disipline gâ€™nderilerek bâ€™yâ€™r. kendisine sorsanız, hiâ€™bir şey yapmaz aslında, sıkılmaktan başka. â€™nkâ€™ dersler hiâ€™ ilgisini â€™sekmez. ondan â€™bir numaraâ€™ olacağından emin olan, ancak hayal kıyıkıya uğrayan avukat babası tuncay beyâ€™in, â€™kapına idraksız kâ€™pek yazdıracağımaâ€™ tehditleri de ipe yara â€™damar pâ€™rtlemesiâ€™, bugâ€™nlere kadar aynen gelir. ama iyi kalpli bir â€™ocuktur; yalan sâ€™ylememek, dâ€™râ€™st olmak, insanların sevmek gibi şeyleri â€™öğrenmiştir anne-babasından. ablası canan hacettepe dipâ€™ilikâ€™ten â€™â€™ncâ€™kle me olduğu yıllarda, tuncay arcak kâ€™â€™k kızının avukat olması gibi gerâ€™eklerle uzaktan yakından ilgisi olmayan hayalini kurmaya devam ediyor mudur acaba? ulubatlı hasan ilkokulundan, â€™dersleri berbat diyeâ€™ Aype abla ilkokuluna alınan, son tuhaf bir şekilde yedekten ted Ankara kolejiâ€™ni kazanan deniz o sýralarda, sınıftın â€™bir parkı sâ€™yleseneâ€™ tezahâ€™ratla karpılamaktadır. bir ara dansâ€™ız, başka bir ara da veteriner olmak istemiş, Ankara â€™ok sesli â€™ocuk korosuâ€™na katılıp, hoc muzafer arkanâ€™dan hayatının en iyi mâ€™zik editimini alıp beş sesli arylar sâ€™ylemiş, tabii â€™niversiteyi kazanamamış ve fotoğrafa merak saracağı dâ€™neme girmiştir. babası uluslararası bir şirketin hukuk mâ€™paviri olunca ailecek İstanbulâ€™a taş deniz, mimar Sinan â€™niversitesi gâ€™zel sanatlar akademisiâ€™sinin fotoğraf bâ€™lâ€™mâ€™ne, misafir â€™öğrenci olarak girer. birkaç iflas edince aile Ankaraâ€™ya dâ€™ner ama â€™umut dâ€™nyasıâ€™ ipten, belki bir baltaya sap olur umuduyla onu İstanbulâ€™da fotoğrafı ilgilendiği, hatta sabahları kadar karanlık odada kaldığı zamanlar da olur ama daha â€™ok arkadaşlarıyla sokaklarda, parklarda â€™deneyssel tiyatroyaâ€™ yapmaktır, birbirlerinin sırtına tutunup yâ€™râ€™mek gibi abuk sabuk şeylerle eğlenmekle geâ€™ zamanı. pan bâ€™lâ€™mâ€™ne girdiğinde de durum değişmez; koridorda buz pateni epliğinde michael jackson takidiyle saâ€™malâ€™ â€™zırtoplar korosuâ€™ndadır... bu bâ€™lâ€™mâ€™n sınıvına girerken, tam ona sıra geldiğinde yemek molası verilmiş, molaının yakını girdiği tuvaletten â€™şkıtyında, tuvalette bâ€™lâ€™m arasındaki kapının kilitletiğini fark etmiştir. o geâ€™ip yolunu bulamaz deniz arcağâ€™ diye seslenmeye başlarlar, o ise â€™buradayım, buradayımaâ€™ diye â€™şöylük atsa da yolu bulamaz. sonunda c aâ€™san bâ€™lâ€™m başkanı Nihat penel, bunu yaptığın â€™sin pipman olmuştur herhalde ama kibar insandır, pek belli etmez. zaten yetenekli bir â€™öğrenci olduğunu teslim eder hep.

Â

Â tembelliğin cilt cilt kitabını yazabilir aslında ama pan editimi alırken bir yandan da otellerde, barlarda mâ€™zikal parklarıyla sahneye â€™şkar. aynı zamanda tiyatroya başlar, usta oyuncularla workshopâ€™lara katılır, â€™ocuk tiyatrolarında mandalina kı girer, bir İstanbul masalı, ilipkiler, hep aynı yaygara, gel de â€™şık ipin â€™şinden, kahramanlar hep erkek gibi bâ€™yâ€™k oyunları rol alır. hepsinde de â€™ok edilir. gerâ€™i gel de â€™şık ipin â€™şinden adlı oyunda, daha teksti bir kere okumuş, hiâ€™ prova yapmamışken, bir oyuncu gelmediği â€™sin alelacele sahneye â€™şkıyımış, sen kimsin, ben neredeyim, katil hangisi, puursuzluğ rolâ€™nâ€™ tamamlamıştır ama olsun. bu tatlı puursuzluk hali yakıptır ona: her yıl bir konserde mutlaka dâ€™per. tiyatro sahnesi sâ€™zâ€™nâ€™ unutup â€™ya ben size burada â€™ok gâ€™zel bir şey anlatacağım ama unuttum, halbuki ne gâ€™zeldi yazık olduâ€™ yâ€™netmen diğer oyuncuların beş saniye â€™şinde sahneye â€™şkımasa koşarak annesinin kucağına oturacak hale gelir. ama bu durumların â€™â€™ok iyi yabancılaşma olduâ€™ diye takdir toplaması ya da bana â€™bu râ€™portaj hangi gâ€™n â€™şıkacak?â€™ roman olarak... geâ€™enlerde zagaâ€™da sabaha karpı saatlerce â€™sadece oturupâ€™ â€™ok daraldığında, bayâ€™lgenâ€™den â€™be geleyim mi?â€™ talebinde bulunup takdirlerimizi topladığı gibi... tuhaf bir adrenalin tutkusu vardır onun, â€™nâ€™manaâ€™ konte ama o da â€™ok yakıptır. yaptığın her ipten â€™ok edilir. daha doğrusu hiâ€™ eğlenmediği bir iş yapmamıştır. yapıpma programları dublaj yapma eylemini ise â€™â€™ncâ€™ derece rollere kadar ilerletmişken, yol uzak diye bırakır. altın anten yapıpmasıâ€™nı mansiyon aldığı gâ€™nlerde â€™hayatta popâ€™u olmamaâ€™ demektir aslında, â€™nkâ€™ o zaman tâ€™rkâ€™e dinlemeyen grubundandır. daha â€™ok chicago, genesis, eric clapton, beatles dinler, totoâ€™ya bayılır, alan parsons projectâ€™e uâ€™sar. ar bâ€™yâ€™k konupmamak lazımdır tabii, 1993 sonunda ilk albâ€™mâ€™ â€™nerdeâ€™yi â€™şkıyır. onu 1995â€™te beyaz vadi izler yıl gibi uzun bir ara vermeden â€™nce 1996â€™da â€™şkıyacağı â€™â€™ncâ€™ albâ€™mâ€™n adý nedir? â€™bir mola ver!â€™ demek dâ€™pmez. â€™her şeyi ismini yapar.â€™ aslında sekiz yıl ara vermez. hayran olduğu mfâ€™â€™nâ€™ hayran olduğu Fua â€™bana bir albâ€™m yapar mısın?â€™ diye soralı sekiz yıl olmuş ve â€™salıpmalara da o zaman başlamışlardır. â€™zellikle son yoğun olarak hazırlanmıştır bu albâ€™me. â€™fuat abiâ€™nin stâ€™dyosuâ€™ ona okul olur, â€™nihayetâ€™ doğru dâ€™zgâ€™n duayenle â€™salıpmak farklıdır tabii. okur, uğraşıp, didinir, dersine de â€™salıptır â€™nkâ€™ bu editim â€™ok ilgisini â€™seker, heyec her şey, editim ve â€™salıpmak bile kendi istediği gibi olduğu â€™sin â€™tadından yenmez.â€™ ortaya adý da ne ilginç bir şekilde albâ€™m â€™şkar: babasının kopa kopa gâ€™tâ€™rdâ€™đâ€™ 90 kusâ€™r yapındaki mâ€™zik â€™öğretmeni faik canselen gibi, Fuat gâ

de â€”m¼rboyu dinlenebilecek bir pop klasiðiâ€™ dediði... denizâ€™e sorarsanız, tevazu sahibi tabii, bunda bir payý yoktur. g¼zel kýyafeti ona giydiren, þarkýlarý b¼yle g¼zel s¼yleten Fuat g¼nerâ€™dir. Åšok usta bir ressama kendi resmini yaptýrmak gibi bir þey olmuþtur alb¼m. sonuÅŸta bu sekiz yýl, bir gemi olup onu bir yerden bir yere taþýmýþtýr. þarký s¼ylem daha zevklidir artýk. þarký s¼ylemek zaten hep vardýr hayatýnda ama bu diðerleri de olmayacak anlamýna gelmez. m¼zikle birlikte, onu heyecanlandýran ve tabii eðlendiren her þey olacaktýr. mesela þimdilerde, elma vizyon kanalýna yaptýðý kapsama a adlý programda, her seferinde baþka bir meslek sahibi kýlýðýna giriyor; ÅŸp¼, bodyguard, doktor... eðlenceli deðil mi, ne bekliyordunuz? ama ayný zamanda â€”iyi insan olmaâ€™ ÅŸabası da s¼r¼yor. bir s¼redir Mevlanaâ€™nýn mesnevi hikay tasavvufun penceresinden g¼rmeye ÅŸalıþýyor hayatý. serinde koþup koþup geliyor yani...